

Svar til „Emilie“.

Hvorvidt „Kvindesagens Idé har vundet Sejr,“ og hvorvidt „de Menesker, der har optaget den og nydt godt af Resultaterne nu vende sig imod Forkæmperne og Bærerne deraf,“ og hvorvidt det er Kvindesagen „der har beredt Jordbunden, saa de arbejdende Kvinder, uden den, ikke vilde have naaet det, som de nu ganske tilskrives deres egne Gerninger,“ — som „Emilie“ siger, det er tre saa store Spørgsmaal, at jeg i Øjeblikket ikke skal komme nærmere ind derpaa — saa meget mere som de hver for sig kræver en mere indgaaende Undersøgelse og Behandling, end Pladsen for Tiden tillader.

Men det synes mig ikke ganske korrekt, at anke over andres Mangel paa Forstaaelse, naar man ikke selv „har set dybt nok i de forskellige Klassers Behov“ til at rumme den hele Kvindesag.

Der er jo ingen der bebrejder „Kvindesagen“ Arbejdet for politisk Ligestilling — tvertimod — man ønsker jo netop dette Arbejde mere omfattende, saa det kan komme alle Kvinder til Gode.

Der er heller ingen der mener, at Kvindesagen skal fravige et eneste af sine tidligere Idealer — tvertimod — man ønsker jo blot, at den skal række sig lidt videre.

Er der dog ikke en Tendens oppe blandt Kvindesagens Tilhængere til netop at ville indtage et „Partistade“: væsentligst at holde sig til den „etiske“ Side og Lønsørgsmaalet NB. for dens „egne Børn,“ — men overlegent smile ad det „økonomiske Partistade,“ hvor det skulde komme Arbejderkvinden til Gode? Kvindesagen har dog ikke helt været blottet for Slagord som „Løn for Arbejdet,“ „samme Løn for samme Arbejde“ o. s. v.

Men hvorfor da ikke være saa rummelig at indrømme den arbejdende Kvinde det samme „økonomiske Partistade,“ saa meget mere som det for hende, fremfor nogen anden, betinger den Udvikling, der efterhaanden skal bibringe hende Forstaaelse for de mere „etiske“ Krav?

Det store Hovedspørgsmaal staar nu imidlertid ikke paa, om Kvindesagen hidtil har varetaget hele Kvindesagens Interesse — eller nærmest et Mindretal deraf — hvad der kan være delte Meninger om uden derfor at nedsætte Kvindesagen, men Hovedspørgsmaalet staar nu — i Slutningen af Aarhundredet paa, om „Kvindesagen“ vil anerkende de Ti-Tusinder Arbejderkvinders Krav for lige saa berettiget som alle tidligere Kvindesagskrav, og derfor stille dem ved Siden af disse, ikke et enten — eller, men et baade — og, — eller „Kvindesagen“ paa Forhaand vil træde til Side og lade „fjerde Stands“ Kvinder marschere forbi og blive Foregangsmænd i næste Generation.

Hvorledes ellers?

Hvor er den unge Slægt, der skal løfte Kvindesagens Arv? Det kan være

denne Slægts Skyld, det kan være „Sagens“ Skyld, men Begejstringen, Energien der i saa høj Grad kendetegner Arbejderbevægelsen — og uden hvilken Ungdommen ikke vindes — den er i langt mindre Grad fremtrædende blandt Kvindesagens Tilhængere.

„Den politiske Ligestilling er jo den Basis, paa hvilken Udviklingen maa foregaa og skal fjerde Stands Stilling forbedres ad lovlig Vej uden Revolution, saa maa det ske gennem Lovgivningen“ — siger Emilie. Ja visseelig. Men netop derfor mener jeg ogsaa, at det er en Lykke for vort lille Samfund, at Socialdemokratiet hos os er kommen til at gøre dets store Indflydelse gældende gennem Lovgivningsmagten, ad Reformernes Vej — hvorfor ogsaa det Parti, der har lettet det Adgangen dertil, har indlagt sig stor Fortjeneste, maaske større end det almindeligvis antages. Men ligeledes vilde det sikkert blive en Lykke for Landet og for „Kvindesagen“ med, om denne foruden de „etiske“ Krav tillige kan udvide sig til at omfatte ogsaa det økonomiske, og dette ikke for Kvindesagens Børn alene: for anden og tredje Stands Kvinder, men ogsaa for fjerde Stand: Arbejderkvinden.

At der kan være „Miskendelse“ og manglende Forstaaelse ogsaa fra denne Side skal villig indrømmes, men det skulde jo ogsaa være en af Opgaverne at faa denne fjernet. Og jeg takker „Emilie“ for den venlige Anmodning, at „oplyse hinanden om de forskellige Klassers Behov.“ Med lidt god Villie fra begge Sider kan der herigennem gøres en god Gerning.

„Emilies“ Slutningsbemærkning underskriver jeg helt og fuldt: Gid Kvinderne vilde slutte sig sammen til et stort Syn paa Kvindesagen.

Annette Jensen.

Kvindelig Fremskridtsforening

bød i Torsdags paa et interessant Foredrag af Dr. Ottosen om „Fremtidens Kvinde.“

„Mand og Kvinde har hver deres Forskelligheder, og det er disse, der gør dem saa interessante for hinanden. Men kun hvor Forskellighederne udvikles efter Menneskets inderste Natur naas den højeste Udvikling.

Hjernen er Sjælens Instrument, og man har før ment, at Mandens Hjerne, saavel hvad Størrelse som hvad Form angaar, havde Fortrinet frem for Kvinden, men nu anser man ikke den Anskuelse for holdbar længere. Den noget langstrakte Form har nemlig en betydelig Lighed med Abernes, og den runde Form bliver mere og mere anset som Tegn paa den største Udvikling. Derimod har Manden et Fortrin i sin fysiske Styrke, sin klarere Tænkning og i den strængere Forskning. Kvinden har sit stærke Følelsesliv, sin Taalmod og Udholdenhed; hun er mere trofast og har mere Medfølelse end Manden. Man kan godt ønske en Mand til sin Dommer og en Kvinde til sin Defensor.

og ikke netop finde Behag i dem, hvor „Klæbrigheden“ lurar paa Grund af Hjertets mangelfulde Flagrelyst.

Den for vor nuværende Situation altfor overvægtige Udvikling af Hjertets Følelser, som en altfor lidet udad søgende Opdragelse har givet os ældre, har bragt os i Misforhold til den Verden, der for Øjeblikket forefindes. Vi mishage ved vor „Klæbrighed“. Det er derfor paa Tide, at Kvinderne sørge for deres Hjernes, deres Forstands Udvikling, at de søge udad til det store Samfundsarbejde, at de lære at staa paa deres egne Ben, at de ved Selverhverv og Uafhængighed føle sig som Enere og klippe Baandene over, der tidligere pristest som Kærlighed, Trofasthed, Hengivenhed, men som nu hedder „Klæbrighed“.

De, der gifte sig, maa i dette Forhold indsætte et Minimum af Følelse. Mange ville sikkert holde sig uden for den Opgave, at fortsætte Slægten. Saaledes vil Kvindernes Verden blive delt i dem, der har sat alt ind paa ved deres Hjernes Udvikling, ved deres

som undertegner sig med Mærket: E. B. Om den Tid vil komme, at Børn under Fællesopdragelse vil staa uafhængig af deres Forældre og generes af disses „Klæbrighed“, gemmes endnu i Fremtidens Skød. Her var det kun benyttet i Forholdet mellem Ægtefæller. Det er i al Fald en ny Tanke, at oversætte Hjertets Trofasthed ved Ordet: „Klæbrighed“. Genstanden plages deraf, vil frigøre sig! Det er sikkert en kendt Situation, men at betegne den ved saa klare Ord er mindre sædvanligt. Den udmærkede Kritiker undrede sig over, at Damerne ikke besad mere Stoltthed, saa at de drog sig tilbage, saasnart Temperaturforandringen sporedes; at de gav deres Hjerter saa vel som deres Person som en Gave til den ene Eneste i Stedet for som et blot midlertidigt Laan! Heldigvis er der for ham og ligesindede saa store Skarer af Damer, der hylde Udlaanings-Principet, saa jeg vilde ønske, han vilde rekrutere sin Liste fra disses Rækker

Unge Folk,

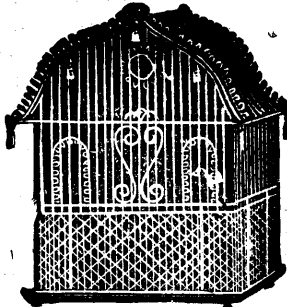
som skulle indrette sig et Hjem, indbydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.
Bredgade 28, Telefon 6036.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger.
Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer kun Tegninger til mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes
Kl. 2—4
personlig.

Nyttige Julegaver.

Kjøbenhavns Metaltraadvare-Fabrik & Fortin-neri anbetaler smukke og billige Arbejder, som: Brødholdere, og Riste, Aspergeskogere, Sløvholdere, Svampe-, Tandbørste- og Kamstativer, Urtepotteholdere, Flaskekurve m. m. Sikkerhedsstutter til Vinduer og Ovne for Børn samt stort Udvalg af Fuglebure og Papegøjebure.

Jern-, Messing, og galv. Tvist i alle Numre.
M. Siegler, Kompagnistræde 9,
lige for Badstuestræde. Telef. 4802.

I flere Henseender er Mand og Kvinde hinanden jævnbyrdige — til Ekspl. i Kunst og Literatur. Kvinderne egner sig udmærket til at være Læger, til Børneopdragere og til alt hvad der kan henføres under Sundhedspleje — og Sundhedspleje er en af de største Sager, der er fremme i vor Tid.

Fremtidens Kvinde vil være den sunde Kvinde, der naar det højeste ved at følge sin inderste Natur: de Anlæg fra Naturens Haand, hvor hun alt nu har sit Fortrin, — og Fremtidens Kvinde vil være den økonomisk uafhængige Kvinde, der, — fordi der stilles store Fordringer til hende, kan stille store igen, hvad der atter fører begge Parter til at stille store Fordringer til sig selv.

A. J.

Fugleværnssagen.

Forf. af Artiklen „Fugleværnssagen som Samfundssag“ beder os oplyse, at det ikke, som i Artiklen skrevet, er snart 3 Aar, men til Februar næste Aar 4 Aar siden, at Opraabet mod Fuglepyntmoden kom frem for Offentligheden.

Konfekt.

Hvor skal man købe sin Julekonfekt? — det Spørgsmaal ligger snart for. Der er Forretninger nok til at tilfredsstille enhver Smag; dog synes der i de senere Aar at være en Tiltrækning i de „hjemmelavede“, havde vi nær sagt. — Der er allerede flere af disse, der har et grundfæstet Ry for at levere gode Varer og har deres faste Kundekreds. Vi henleder derfor Læsernes Opmærksomhed paa en yngre Forretning, Fru Madsens i Knabrostræde 4, 1ste Sal. Fru Madsens Konfekt kan i alle Maader taale Sammenligning med anden hjemmelavet Konfekt og vi raade Dem til at aflægge hende et Besøg og i Tide gøre Deres Bestillinger for Julen.

Agathe Bülow-Larssen,

Peder Skramsgade 7.
Papæskeforretning.
Grundlagt 1881.

Kunst-Sløj.

Sølvmedaille Stockholm 1897.
Mit store og righoldige Lager af Træmateriale til Selvdekoration bringes herved i Erindring. Prima Glødstiftapparater og ølebne engl. Snittejern.

Chr. Nielsen, Teglgårdsstræde 5, St.

A. Gabers

Blomster- og Bladefabrik,
Walkendørgsgade 5.

Opsatser og Jordiniers pyntes etc., Præparerede Palmer, Marquartbuketter, Chrysantemum 10 Øre, Vildvin, Efeu og alle Slyngplanter.

Damernes

Linnedmagasin,

Kronprinsensgade 10
(5te Sted fra Købmagergade).

Lager af færdigsyet Damelinned.
Udstyr leveres paa Bestilling, smagfuldt Arrangements. Alt 1ste Kl. Arbejde.

2den Sal. Ikke Butik Lagerpriser.

Ost Eneudsalg af den bekendte gode Nørregaardsoest à 50 Øre pr. ½ og bedste Fastenriseret Smør er til Salg i Detailhandelen Pilestræde 52. P. Johnsen.

Københavns

Tjenestepigeforening

indbyder til offentlig Møde Torsdag den 30. November, Aften Kl. 8 i „Kæden“, Dronningens Tvergade 55. Formanden Marie Christensen, Frk. Andrea Nielsen, Frk. Henni Forchhammer og Medlem Marie Rasmussen taler. Derefter Diskussion.

Redigeret af Fru J. Monrad og Frk. Annette Jensen.
J. S. Nielsens Bogtrykkeri, København. V.

energiske Villie at udføre deres Part af det store Samfundsarbejde, medens den anden Halvpart af Kvinderne, der hylde Flagresystemet, ikke vil genere deres Beundrere ved „Klæbrighed“, men tvertimod forekomme dem i deres Ønske om en hurtig Skiften.

Saaledes vil vi kunne undgaa det store Samfundsonde: „Damernes Klæbrighed“.

Om denne Egenskab alligevel skulde have været et Gode lige over for den opvoksende Generation, om denne „Klæbrighed“ i Hjertet lige over for Afkommet er en Lov, indpodet af den hemmelighedsfulde Styrer af Universet, som vi nævne ved saa mange Navne, men som i al Fald har et aldrig svigtende Øje for Nyttevirkningerne — alt dette véd jeg slet ikke. Lad nu Pendulen svinge mod dette Punkt. Naturen vil maaske saa kalde sine Børn tilbage under sine Love, naar nu ukendte Mangler vil opstaa af endnu uprøvede Tilstande.

I alle Tilfælde vil vi være de Kvinder taknemlige, der har udstukket

vore Veje mod Samfundsarbejdet som en Arbejdsstyrke af Enere, de Kvinder, som have vist os, at vor Hjerne er et lige saa godt Materiale for Udvikling som Mandens, de, som have rystet Baandene af, der bandt os i Afhængigheden, de, som ved deres Eksempel kalde de unge efter sig, de unge, som skal føle fast Jord under deres Fødder, som skal le af den umulige Tanke, at de skulde kunde beskylde for at være klæbrige og vil undres over at deres Mødre vare det.

Lad saa Selvfølelsen være og blive den ny Tids Motto — indtil videre!!
Elsebeth.